

עלייה וקליטה

"ישראל ביתנו" רואה בעלייה לישראל נכס אסטרטגי למדינה ומרכיב מהותי והכרחי בבניינה של הארץ, המדינה והחברה הישראלית. מהות החלום הציוני הוא ריכוז רוב רובו של העם היהודי בארץ ישראל.

בשנותיה הראשונות נעזרה מדינת ישראל הצעירה ביהדות העולם. אולם כיום התהפכו היצירות ויהדות התפוצות זקוקה לעזרתנו. אנו עדים לתופעות מעוררות דאגה: התבוללות, אובדן מרכזיותה של מדינת ישראל בחיי הקהילות היהודיות בעולם, הכמות ההולכת ופוחתת של היהודים בגולה הלוקחים חלק בפעילות יהודית וציונית כזו או אחרת והאנטישמיות שמרימה ראש דווקא במדינות ה"נאורות". העזרה של יהדות הגולה לישראל בשנותיה הראשונות והעזרה שאנו צריכים לתת להם היום היא המהות והביטוי המעשי של המשפט החשוב - "כל ישראל ערבים זה לזה".

הבעיה הגדולה ביותר של העם היהודי בין ישראל ובין התפוצות היא תהליכי הדמוגרפיה. כיום חיים בישראל כ-6.1 מיליון יהודים, ובארה"ב לפי הנתונים של הדמוגרף סרג'ו דלה פרגולה, מדובר בכ-5.4 מיליון יהודים (על-פי מחקר שערך ב-2012). סקר PEW האחרון שנערך בארה"ב מעריך כי יש מעט פחות מ-5.3 מיליון יהודים בארה"ב ומציג מגמת גידול במספר נישואי התערובת של יהודים שם לכ-58%.

במשך שנים רבות גורמים ישראליים רשמיים קראו לאחינו ולאחיותינו בתפוצות להשקיע מזמנם, ממרצם ומכספם למען ישראל. עכשיו הגיע הזמן לסייע בשימור היהדות של אחינו בתפוצות ולהביא לעלייתם של יהודים רבים באמצעות חיזוק זיקתם לישראל.

הפתרון לבעיית התבוללות, נישואי התערובת וההתנתקות - הוא חינוך.

עלות חינוך היהודי בארה"ב גבוהה ביותר ולכן זה מונע מרבים מהיהודים לקחת בו חלק. אנו סבורים שאסור שתהיה מציאות שבה ילד יהודי לא יוכל לקבל חינוך יהודי-איכותי בגלל שיקולים כלכליים. בניו יורק, לדוגמה, עלות הלימודים בבית ספר יהודי הוא 36 אלף דולר בשנה. משפחה עם שלושה ילדים, למשל, צריכה לשלם כ-100 אלף דולר בשנה. זהו סכום גדול שהרוב אינו יכול לעמוד בו, ולא רק בארה"ב. התופעה הזו משותפת לכל העולם היהודי: ברוסיה, בצרפת, בארגנטינה ובמקומות נוספים.

אם המצב הנוכחי יישמש אנחנו נאבד את רוב אחינו ואחיותינו היהודים תוך דור או שניים. כדי למנוע טרגדיה זו על כל הילדים היהודים להיות מסוגלים להתחנך בבית ספר בו יקבלו חינוך ציוני ויהודי שבו ילמדו על ההיסטוריה ועל הערכים של היהדות והציונות, בכדי לחזק את הזהות היהודית והציונית והחיבור לישראל. בתי הספר הללו צריכים להיות טובים לפחות כמו רשת בתי הספר האמריקאים על-מנת שיהיו כח משיכה ושתהא שאיפה ללמוד בהם.

על ממשלת ישראל הפעיל "תכנית להצלת העם היהודי" כדי שכל ילד יהודי בתפוצות יוכל לקבל חינוך יהודי וציוני ברמה גבוהה.

כשמדברים על הגברת העלייה חשוב גם לזכור שכל גל עלייה שהגיע לישראל, מאז הקמת המדינה, ועם כל הקשיים הכרוכים בכך, הביא לצמיחה כלכלית ולחיזוקה של החברה הישראלית. לכן, למענם ולמעננו, **המטרה שלנו צריכה להיות הבאת 3.5 מיליון יהודים לישראל להתפוצות בתוך שנים לא-רבות כדי שהאוכלוסייה היהודית בישראל, יחד עם הגידול הטבעי, תהיה מעל ל-10 מיליון.**

נהוג לומר כי דג מת שוחה עם הזרם ודג חי שוחה נגד הזרם - "ישראל ביתנו" היא דג חי!

מאז שהמפלגה הוקמה, בשנת 1999, זיהינו תמיד את הבעיות והצרכים והצענו פתרונות ותכניות שעוררו ויכוח ציבורי ואף הביאו למתקפות רבות נגדנו מצד חלקים שונים בחברה ובתקשורת. מרבית הדברים שאמרנו במהלך השנים ושגררו את הוויכוחים והמתקפות - היום הם קונצנזוס. כך התקבעה תפיסת ה"בלי נאמנות אין אזרחות", התבסס הצורך בהגברת המשילות וגם תכנית חילופי השטחים והאוכלוסיות היא היום דבר מקובל. כך יהיה גם לגבי תכנית השלום שלנו שמבוססת על ההסדר האזורי הכולל וגם לגבי שאר הנושאים שאותם אנו ממשיכים לקדם עד שיישמו במלואם.

זו "ישראל ביתנו", כשצריך - שוחים נגד הזרם. בהמשך, כולם מצטרפים.

חברתי כלכלי

כיום, המצעים הכלכליים של המפלגות השונות, מחד"ש ועד "הבית היהודי", דומים כולם ומורכבים מסיסמאות המת"חסות לעזרה לשכבות החלשות, חיזוק מעמד הביניים, מאבק ביוקר המחיה, דאגה לערי הפיתוח וכו'. כל הדברים הללו נכונים ויש לפעול בנוגע לכולם, אך בכדי להביא לשינוי אמתי המדינה חייבת להגדיר ולהבהיר מה ומי בראש סדר העדיפויות שלה. להבהיר למי קודם כל מגיע לקבל, לומר זאת בקול ברור וצלול ולפעול לחיזוקם בצורה ממוקדת ונחושה.

יש לדאוג בראש ובראשונה לאוכלוסייה שתורמת למדינה: אזרחים ששירתו בצבא או בשרות לאומי, שעובדים ומשלמים מסים.

ז'בוטינסקי דיבר על חמשת המ"מים: מזון, מעון, מלבוש, מורה ומרפא. שני הסעיפים המרכזיים שבהם יש צורך לטפל כיום בחיפזות, על-מנת להקל על חיי האזרחים העובדים במדינה, הם דיור וחינוך.

דיור – כיום זוגות צעירים רבים יש את היכולת לשלם משכנתא חודשית, אולם אין להם את ההון העצמי הראשוני הנדרש כדי לרכוש דירה, מה שמביא אותם לכלות את כספם על דמי שכירות גבוהים בעוד ש"חלום הדירה" מתרחק מהם. המצב הזה, כשזוגות שבהם שני בני הזוג עובדים והם שירתו בצבא או בשירות הלאומי, כלומר זוגות בעלי כושר השתכרות של לפחות 125%, מקבלים מהבנקים רק 75% אחוז משכנתא לרכישת דירה ראשונה ומשום שאין להם את ה-25% הנותרים הם לא מצליחים לרכוש דירה, הוא מצב בעייתי ומעוות.

"**ישראל ביתנו**" פועלת בכדי שהזוגות הללו, ששניהם שירתו בצבא ושניהם עובדים, יקבלו משכנתא בסך 90% לרכישת דירה ראשונה. מהלך כזה מרחיב את האופציות לזוג צעיר הרוכש דירה ראשונה ומאפשר להם, בניגוד לתכניות אחרות, לקנות גם דירות יד שניה, ולא רק דירות מקבלן, וליהנות מההטבה. הטענות כאילו ייווצר משבר כפי שקרה בארה"ב אינן נכונות משום שבארה"ב נתנו משכנתאות כאלו לכולם, ללא מבחן השתכרות, בעוד שכאן מדובר על פלח אוכלוסייה ממוקד של אנשים עובדים.

חינוך – על המדינה לספק מערכת צהרונים, עד לשעה 17:00 אחה"צ, לילדים מגיל חצי שנה ועד גיל 6.

אמנם מדובר בסכום לא מבוטל הנדרש בכדי ליישם זאת, אך זהו סכום שהוא בהחלט סביר ולא מופרז במונחים של תקציב מדינה שעומד על מאות מיליארדי שקלים, ובשיקולים של עלות מול תועלת.

מהלך כזה יעודד יציאה לעבודה ויגדיל את מספר המשפחות בהן יוכלו שני בני הזוג לעבוד משרה מלאה, במקום בחצי משרה, ישפר באופן משמעותי את מצבם הכלכלי של הזוגות הצעירים שמוציאים אלפי שקלים בחודש על גני ילדים פרטיים או צהרונים וגם ישים סוף לתופעה בה הילדים הקטנים נתונים משעות הצהריים לסידורים מזדמנים, ללא ארוחה חמה ומסודרת, ומבלי לנצל את שעות הצהריים הארוכות לחוגי העשרה או תכניות התרמות להתפתחות הילד בגיל הרך. אנו ב"ישראל ביתנו" סוברים שהרחבת המשפחה אינה צריכה להוות שיקול כלכלי, עבור זוגות צעירים.

כיום, עלות "מסגרת" לשעות הצהריים לגילאי 3 חודשים עד 3 שנים היא כ-100,000 ש"ח, ולא, הפעוטות אינם מקבלים תואר אקדמי בתום 3 השנים.

ועדת טרכטנברג, דנה בדרישה הצודקת שעלתה במחאה החברתית ותבעה להאריך את השהות במעונות ובגנים עד לשעות אחר הצהריים. אולם ההחלטה שהתקבלה בוועדה הייתה חלקית ולא מספקת וקבעה שצהרונים יסובסדו רק לילדים מגילאי חמש, שהצהרון יפעל עד לשעה 16.00 בלבד ושהתכנית תיושם רק ביישובים הנמצאים בדירוג סוציו-אקונומי 1 ו-2, יישובים שהם בעיקר יישובים חרדיים וערביים ושהם שיעור ההשתתפות בשוק העבודה נמוך. לכן ההחלטה החטיאה את המטרה של סיוע למשפחות שעובדות ותורמות למדינה.

התכנית הזו של "ישראל ביתנו" כן דואגת להם.

יישום התכניות הללו בתחומי הדיור והחינוך יחסוך אלפי שקלים בחודש לכל משפחה ובכך יקל את העומס הכלכלי גם בתחומים אחרים.

השורה התחתונה היא השאלה אם אנחנו רוצים להיות מדינת סעד המספקת בדאגה לחלשים בלבד או מדינת רווחה, שדואגת גם למעמד הביניים, לאותם זוגות שעובדים, שירתו בצבא, משלמים מיסים ותורמים למדינה. אנחנו ב"ישראל ביתנו" יודעים את התשובה.

מדיני ביטחוני

מפלגת "ישראל ביתנו" אינה מפלגה המפריחה סיסמאות לאוויר לקראת בחירות על מנת ליצאת ידי חובה. תפיסת העולם שלנו, המתבססת על תורתו של זאב ז'בוטינסקי, תמיד היתה ברורה. ליבנו ופינו שווים. מסמך זה מייצג באופן נרחב ובהיר את השקפת עולמנו במגוון תחומים תוך שימת דגש על העקרונות הבסיסיים בהם אנו מאמינים המבדילים אותנו ממפלגות אחרות.

שלושת העקרונות הבסיסיים המייצגים את אבני היסוד של "ישראל ביתנו" הם:

1. אחדות העם
2. מדינת ישראל היא מדינתו של העם היהודי
3. בלי נאמנות אין אזרחות

אחדות העם

לאורך ההיסטוריה למדנו ששנאת חינום, ריב אחים ומחלוקות פנימיות – הם אלו שהביאו על עם ישראל את האסונות הגדולים ביותר. ניתן למצוא אין ספור ציטוטים ודוגמאות לכך במקורות ובספרי ההיסטוריה.

מאז הקמת מדינת ישראל, וביתר שאת משנת 1967 ועד היום, דבר זה בא לידי ביטוי בוויכוח המפלג את העם בנוגע ליהודה ושומרון ולגולן ההתיישבות היהודית.

אחת מהדילמות הקשות ביותר נוגעת לשאלה מהי הגישה הנכונה לגבי הוויכוח הזה, ומה היה מחליט ראש בית"ר לו היה מתבקש להכריע בנושא.

מבלי להיכנס לנבכי תורתו של ז'בוטינסקי (ומי שרוצה יכול לעיין בספרו המרתק של משה בלה "עולמו של ז'בוטינסקי") ומבלי לוותר על החלום או על העיקרון של ארץ ישראל השלמה, ברור שבסופו של דבר צריך להגיע לפשרה מוסכמת ומושללת שתביא לאחדות העם, שהיא הדבר החשוב ביותר.

התפיסה הרוויזיוניסטית תמיד הייתה תפיסה ריאליסטית וגם אלו ששרו ושרים "שתי גדות לירדן" מבינים שבצד השני של הירדן שוכנת הממלכה האשמיית ואף אחד לא מדבר על הפיכתה לחלק ממדינת ישראל, או על כוונתו להקים שם יישובים. זו גם הייתה הכרעתו של מנחם בגין בקמפיין דיוויד.

בסופו של דבר בוויכוח בין שלמות העם לבין שלמות הארץ – שלמות העם גוברת. על שלמות העם אי אפשר להתפשר ועל אובדנה אי-אפשר להתגבר.

בלי נאמנות אין אזרחות

אחד הוויכוחים הקשים והעמוקים ביותר בחברה הישראלית נוגע למקומם של המיעוטים במדינה. מה הן זכויותיהם וחובותיהם. גם במקרה זה, "ישראל ביתנו" נוהגת על פי תורת ז'בוטינסקי.

או סבורים שלא צריך להיות הבדל ביחסה של המדינה אל יהודים, נוצרים, מוסלמים, דרוזים או בני מיעוטים אחרים. **כל מי שהוא אזרח ישראלי, חלות עליו אותן חובות ואותן זכויות.**

גם לשאלה הקנטרנית "איך אפשר לצפות מערבי להזדהות עם המדינה הציונית, לשיר התקווה ולכבד את דגל ישראל" התייחסנו רבות בעבר, בעל פה ובכתב, אבל חשוב לחזור על כך פעם נוספת: **התשובה היא שדווקא לנו, לעם היהודי הוא תמיד לויאלי למדינות שבהן הוא חי בגלות, דווקא לנו יש זכות לדרוש זאת גם מהמיעוטים החיים בקרבנו.**

במלחמת העולם הראשונה לחמו יהודים משני צידי המתרס, ולצערנו אף הרגו האחד את השני כשלבשו מדים של צבאות שונים. במדינות ערב כיהנו יהודים במשרות בכירות בשלטון, אפילו כשרים בממשלות עיראק ומרוקו, והיו נאמנים לאותן מדינות ולסמליהן. לכן זה לגיטימי לצפות גם מהמיעוטים ומקבוצות שונות בישראל לגלות נאמנות והזדהות, לכבד את סמלי המדינה שבה הם אזרחים שווים וזכויות ולצפות מכל צעיר, חרדי או ערבי, שיעשה שרות צבאי או לאומי.

זו גם הסיבה שאדם שחי בישראל והופך את יום העצמאות ל"יום הנכבה", יום אסון, הוא עניין שיש להילחם בו בצורה נחרצת ובאופן מעשי. אנו, "ישראל ביתנו", כבר חוקקנו חוק בכנסת שקובע שרשות מקומית שמציינת את "יום הנכבה" לא תקבל סיוע כספי ממדינת ישראל וחוקים נוספים שמיישמים בפועל את התפיסה ש"בלי נאמנות – אין אזרחות". אנו נמשיך בכך עד שהרעיון יוטמע לחלוטין. אסור להשלים עם תופעות של הנפת דגל שחור ביום העצמאות, או אי כיבוד צפירה ביום הזיכרון על ידי ערבים או פלגים חרדיים קיצוניים.

אסור גם להשלים עם התופעה המסוכנת של ההקצנה של חברי הכנסת הערבים, המסייתים נגד המדינה שבפרלמנט שלה הם מכהנים. חברי הכנסת הערבים למדו שהסתה פרועה נגד ישראל – משתלמת. בזכותה הם מקבלים פרסום, תמורה כספית נכבדה ממדינות ערביות כמו קטאר ותמיכה פוליטית מהציבור הערבי ההולך ומקצין. יש לשים סוף לתופעה הזו ללא היסוס וללא דיחוי. יש "לצייד" את מערכת המשפט בחקיקה מתאימה שתחייב ענישה מרתיעה על התנהלות כמו זו של חברי הכנסת הערבים, ותמנע הישנות המקרה שבו ב"צ ביטל את החלטת ועדת הבחירות לאחר ש"ישראל ביתנו" הביאה לפסילתה של בל"ד מלהתמודד בבחירות.

לסיכום נושא זה, נחזור שוב לתורת ז'בוטינסקי שאומרת שעלינו לנהוג כ"גאון, נדיב ואכזר". המשמעות היא שהמיעוט הלא-יהודי אשר חי בתוכנו, המזדהה עם המדינה ותורם לה, צריך לקבל את כל הכבוד והזכויות – עד חצי המלכות. לעומת זאת, מי שחי איתנו ופועל נגדנו – יש להילחם בו עד חורמה.

אלו הם עקרונות הבסיס שבהם אנו מאמינים. היישום המעשי של העקרונות הללו, מחייב קודם כל ניהול נכון. הבסיס להתנהלות נכונה היא כושר מנהיגות.

מנהיגות וניהול

ניהול נכון הוא התנאי הבסיסי להצלחה ולהובלה נכונה של המדינה. מנהיג טוב הוא כזה שקודם כל מתנהל על-פי שכל ישר ולא על-פי סקרנים. מנהיג שפועל על-פי האמת שבה הוא מאמין, מדבר אמת ולא חושש לשחות נגד הזרם, אם יש בכך צורך. ניהול נכון של מדינה צריך להיות דומה לניהול חברה עסקית. הממשלה צריכה להתנהל כמו מועצת מנהלים, ראש הממשלה צריך להיות "יו"ר הדירקטוריון" והכנסת "אסיפת בעלי המניות" המייצגת את העם על כל גווניו. כך אפשר להגיע לתוצאות: להוריד את יוקר המחייה, לבטל בירוקרטיית וחסימים ולאפשר חיים טובים יותר לאזרחים.

כיום, בשל המבנה השלטוני הקלוקל, המדינה מתנהלת כמו חברה עסקית שחברי הדירקטוריון שלה מנהלים מאבקי-כח, מתקוטטים, מסוכסכים בינם לבין עצמם ומשמיצים האחד את השני. לחברה כזו אין סיכוי להצליח. תוצאת ההתנהלות הזו היא שבמשך 68 שנות קיומה של המדינה, כיהנו בה 34 ממשלות, ורק ממשלה אחת, ממשלתה של גולדה מאיר, השלימה את כהונתה עד תום, וגם זה בגלל מלחמת יום הכיפורים שהתנהלה באותו זמן.

אין ספק שמצב כזה, שממוצע הכהונה של ממשלה בישראל הוא שנתיים, אינו מאפשר לקדם תהליכים ולהפיק תועלת למען הציבור. לכן בצורה בה מתנהלות היום הממשלה והכנסת, המדינה לא מתנהלת כראוי.

יש צורך בהפרדת רשויות מלאה:

הממשלה – צריכה למשול.

הכנסת – צריכה לחוקק ולפקח.

בית המשפט – צריך לשפוט.

המצב הנוכחי, בו כמעט רבע מחברי הכנסת מכהנים גם בממשלה, הוא מצב לא בריא הפוגע בהפרדת הרשויות ולא מאפשר תפקוד יעיל של הממשלה או פיקוח יעיל של הכנסת. גם המצב שבית המשפט העליון מרחיב את גבולות השיפוט, מנסה לעצמו סמכויות וכופה את דעתו על הכנסת הוא מצב מעוות ולא תקין במשטר דמוקרטי.

יש להקפיד על הפרדת רשויות מלאה ובריאה

יש להביא לכך ששרי הממשלה יהיו אנשי מקצוע ולא חברי כנסת. הכנסת תעסוק בחקיקה ובפיקוח על הממשלה, ויוקם בית משפט לחוקה.

"ישראל ביתנו" הביאה לחקיקת חוק המשילות. זהו צעד ראשון וחשוב בדרך ארוכה ליצירת שלטון תקין המתפקד כראוי לטובת האזרח.

בנוגע לדברים הדחופים ביותר שבהם יש לטפל למען אזרחי ישראל:

תכנית השלום של "ישראל ביתנו"

– השאיפה והניסיונות להגיע לשלום מלווים את מדינת ישראל עוד לפני הקמתה. כבר ב-1947 קיבלה הסוכנות היהודית בשם היישוב היהודי בארץ ישראל, את תכנית החלוקה על-אף שלא היתה לשביעות רצונה. למרות זאת, העולם הערבי כפה עלינו מאז מלחמה אחר מלחמה. כחלק מרצונה בשלום אף ויתרה ישראל במהלך השנים על שטחים ביחס של פי 3.5 מגודלה.

לכן, ההאשמות כלפי עצמנו על-כך שאין הסדר שלום בין ישראל לפלסטינים הן האשמות חסרות בסיס של אלו שמשקרים לעצמם ולאחרים. יש כאלו המאשימים כי בשל ממשלות הימין ששלטו בישראל אין הסדר. אך מאז 1993 ניסו מנהיגי ישראל השונים, לרבות מנהיגים מהשמאל כמו פרס, ברק ואולמרט, להגיע להסדר שלום והציעו לערפאת ולאבו-מאזן הצעות יותר מנדיבות. הפלסטינים סירבו. גם תכנית ההתנתקות והפינוי החד-צדדי של יישובים על-ידי ראש הממשלה אריאל שרון הסתיימה בכישלון מהדהד.

בכדי להגיע להסדר צריך קודם להבין שכשהבאחנה לא נכונה, התרופות לא יתאימו והחולה לא יבריא. לכן, בדרך בה הלכו עד היום אין סיכוי להגיע לתוצאה נכונה.

אך לא די להגיד מה לא נכון לעשות, יש גם לומר מה כן צריך לעשות:

"ישראל ביתנו" מבינה כי הסכסוך של מדינת ישראל אינו רק סכסוך טריטוריאלי עם שכנינו הפלסטינים אלא סכסוך תלת-ממדי משולב: מדינות ערב-פלסטינים-ערביי ישראל. לכן, ההסדר עם הפלסטינים חייב להיות חלק מהסדר כולל, שיכלול הסכמי שלום עם מדינות ערב וחילופי שטחים ואוכלוסיות.

השמאל מאמין כי קודם כל צריך להגיע להסדר עם הפלסטינים ובעקבותיו ניתן יהיה להגיע להסדר עם שאר מדינות ערב. נוסחה זו, מעבר לעובדה שנוסתה כבר במשך יותר מ-20 שנה ולא הניבה תוצאות, גם נותנת כוח מופרז בידי הפלסטינים וגורמת לכך שהם לא מוכנים להתפשר בדרישותיהם.

לתפיסתנו, המצב הוא הפוך: אין טעם בהגעה להסדר עם הפלסטינים בלבד משום שהוא לא יפתור את בעיית הנאמנות של ערביי ישראל, לא יביא רווח מדיני וכלכלי מקשרים עם מדינות ערב ולא יביא לסופיות הסכסוך בין ישראל לעולם הערבי. רק עסקת חבילה כוללת תביא לתוצאה הרצויה.

הסדר כזה אפשרי משום שהיום רבים כבר מבינים שהבעיה הפלסטינית היא אינה הבעיה המרכזית או הגורם לאי השקט במזרח התיכון. מאורעות האביב הערבי בתוניסיה, לוב, מצרים, סוריה, עיראק, תימן ובמקומות אחרים מוכיחים זאת. גם מדינות ערב המתונות מבינות זאת, ויודעות כי האיום עליהן הוא לא מדינת ישראל והצינות, אלא הארגונים האסלאמיים הקיצוניים כגון דאע"ש, ג'בהאת א-נוסרה, האחים המוסלמים, חמאס, הג'יהאד האיסלאמי, החיזבאללה ואחרים. **לכן היום, לראשונה, אפשר להגיע להסדר כולל שתנאיו יהיו סבירים ומתקבלים על-הדעת מבחינת ישראל.**

בנוגע לערביי ישראל הסדר חייב לכלול את תכנית חילופי השטחים והאוכלוסיות. הסדר כזה עם המדינה הפלסטינית יאפשר לערביי ישראל שאינם מזדהים עם מדינת ישראל להפוך להיות חלק מהמדינה הפלסטינית. מהלך כזה יפתור קודם כל את הבעיה של הערבים במשולש ובואדי-ערה שסמוכים לשטחי הרשות הפלסטינית ויכולו להפוך ולהיות אזרחי המדינה הפלסטינית מבלי לעזוב את ביתם, ויאפשר גם לערבים ממקומות אחרים בישראל, כגון יפו, עכו וכו', שחשיים שהם חלק מהעם הפלסטיני, לפתור את בעיית הדואליות ואת "פיצול האישיות" שממנו הם סובלים. הם יוכלו להחליט, הן מבחינה תודעתית והן מבחינה מעשית, אם הם חלק ממדינת ישראל או מפלסטיין. אלו שיחליטו שזוהתם היא פלסטינית יוכלו לוותר על אזרחותם הישראלית ולעבור ולהיות אזרחי המדינה הפלסטינית העתידית. על מדינת ישראל אף לעודד אותם לכך באמצעות מערכת תמריצים כלכליים.

דת ומדינה

מדינת ישראל כמדינתו של העם היהודי

הקמת מדינת ישראל לאחר אלפיים שנות גלות היא ללא ספק נס שאין לו תקדים היסטורי. הדבר המשותף לכל גלי העלייה והתנועות הציוניות, מהביל"ויים ועד היום, היא השאיפה לחיות במדינה יהודית. הוויכוחים האידיאולוגיים בין החלוצים לבין הבית"רים והדקויות שבין השומר הצעיר לחסידיו של בורוכוב מעולם לא היו על זכותו של העם היהודי למדינה משלו.

מדינה לעם היהודי היא הדבר הבסיסי שלשמו התכנסנו כאן, ויש לשמור עליה מכל משמר.

אלפיים שנה חלמו אבותינו על השיבה לציון. מיליוני יהודים נרצחו ברחבי תבל כי לא הייתה להם מדינה בה יוכלו לחיות, מדינה שתגן עליהם. אנו, ברי המזל, צריכים לשמור על מדינתנו מכל משמר. גם אחינו היהודים שחיים היום בתפוצות חיים בביטחון גדול יותר מאחר והם יודעים שמדינת היהודים תמיד תהיה פתוחה בפניהם.

לכן, **יש לשלול לחלוטין ולהילחם ללא פשרות בתפיסה של מדינת ישראל כמדינת כל אזרחיה – משום שעם התפיסה הזו אין שום טעם לקיומה של מדינת ישראל.**

באופן מעשי, משמעות היותה של מדינת ישראל מדינת העם היהודי היא שבהתנגשות בין ערכים דמוקרטים לבין שמירת צביונה של ישראל כמדינה יהודית – המדינה היהודית גוברת. כך בנו את המדינה האבות המייסדים ולכך הם כיוונו. לכן גם חוקקו את "חוק השבות" שחל רק על יהודים. החוק הזה לא הופך את ישראל למדינה פחות דמוקרטית.

כל מדינה שומרת על צביונה. כך בארה"ב, הדמוקרטיה המובילה בעולם, שבה בהתאם לחוקה האמריקאית רק מי שנולד בארה"ב יכול להיבחר לנשיאות (ראו ההבדל בין רומלד רייגן לארנולד שוורצנגר, שני אזרחי ארה"ב, שחקנים מפורסמים שהפכו למושל קליפורניה, אך רק אחד מהם היה רשאי להתמודד לנשיאות משום שהשני לא נולד בארה"ב). אף אחד לא טוען שבשל כך ארה"ב אינה דמוקרטיה או דמוקרטיה פגומה. כך גם בישראל – **זכותנו לשמור על צביונה של המדינה כמדינה יהודית וציונית, והזכות הזו איננה נתונה לשום פשרות.**

מכאן גם תפישתנו בסוגיית הדת והמדינה: יש זיהוי מוחלט בין הדת והלאום היהודי ואין להפריד את הדת מהמדינה, אולם יש לאפשר לכל אחד לחיות על-פי אמונתו ובאופן חופשי ברוח המשפט "**חיה ותן לחיות**".